

XXIV. évfolyam | 2012/3.

HONÉD ALTISZTI

F O L Y Ó I R A T

ALTISZTEK HANGJÁN

TARTALOM

Tisztelt Olvasók!	2
„Dancon March 2012–Kosovo”	3
NATO-beosztásban a tanfolyamok fellegvárában	4
Az iskoláról	5
Az altiszti állomány működése meghatározó egy erős hadseregben	6
Lányok a felderítők között	7
„86-os erőpróba”–negyedszer	8
A parancsnok és a vezénylő jó munkakapcsolata a sikeres feladat-végrehajtás záloga	10
Poszterkommentár	11
Tanácsadás, coachingolás és mentorálás	14
Középpontban a katona(család)	16
A Kabdebon-legenda	18
Gratulálunk!	19
Játsszon és nyerjen!	19
Pünkösöd – a tüzes ünnep	20
Humor	21
Zene nélkül mit érek én?	22

Tisztelt Olvasók!

A megújult Honvéd Altiszti Folyóirat összeállítása, szerkesztése kapcsán mozgalmas hónapok állnak mögöttünk. A megújult rovatok kialakítása, minőségi tartalommal való feltöltése kihívások elé állította a szerkesztőbizottságot. Az eddigi hazai, valamint a nemzetközi visszajelzések alapján örömmel állapítható meg, hogy jó úton haladunk. Az olasz hadsereg rangidős altisztje az MH vezénylőzászlósánál történt hivatalos látogatásakor gratulált az altiszti állománynak, hogy egy minőségi, nemzetközi környezetben is egyedi szakmai altiszti lapot tudhat magáénak. A szerkesztőbizottság célkitűzése, miszerint: „*szakmai módon, időszzerűen, hagyománytisztelően – az altisztek hangján*” szóljunk az olvasókhoz, megvalósulni látszik. Úgy gondoljuk, hogy sokan tudnak egy alkalommal jó teljesítményt produkálni, de a folyamatosan magas szintű, minőségi munkához jól felkészült, motivált, az ügy iránt elkötelezett, az állományt ismerő és a szakmaiságot megjeleníteni képes katonákra van szükség. A Honvéd Altiszti Folyóirat szerkesztőbizottsága elkötelezett a feladatra és kész szembenézni a kihívásokkal. A minőségi munkához azonban az olvasók aktív közreműködésére is szükség van, hogy megvalósuljon az „*altiszteknek, az altisztek hangján!*” jelszavunk. A jövőre nézve további célkitűzésünk a szövetségi rendszerünkbe tartozó rangidős altisztek bemutatása a nemzetközi blokk keretén belül, a családi rovat erősítése aktuális, az állományt érintő kérdések, események közreadásával. Továbbra is várjuk altisztjeink aktív részvételét a lap további fejlesztésében. Fontosak számunkra az olvasói vélemények! Várjuk továbbá az állomány mindennapi életével, a szolgálat ellátásával kapcsolatos írásokat, képeket. Azokat a cikkeket, amelyek megfelelnek a követelményeknek, de helyszűke miatt nem kerülnek be a nyomtatott újságba, a folyóirat online változatában közöljük.

Tisztelt Olvasók! A Honvéd Altiszti Folyóirat révén fórumot kapott az altiszti állomány, hogy megjelenítse az állománycsoport szolgálatával, életével kapcsolatos kérdéseket. Továbbra is bízunk támogatásukban. Használjuk és éljük a Honvéd Altiszti Folyóirat által biztosított lehetőségekkel.

Kriston István főtörzszászlós

Ismét Görgey Artúr nevét viseli a szentendrei laktanya

„DANCON MARCH 2012 – KOSOVO”

Huszonöt magyar katona vágott neki Koszovóban a dán kontingens után csak DANCON MARCH-nak nevezett teljesítménytúrának március 31-én. A mára negyvenéves múlttal rendelkező túrát először a Cipruson állomásozó Dán Királyi Hadsereg békefenntartó katonái rendezték meg 1972-ben. A menetet azóta minden olyan hadszíntéren megtartják, ahol dán katonák teljesítenek szolgálatot. Koszovóban ez a hagyomány 1999-ig nyúlik vissza.

Csoportkép a magyar kontingens tagjairól

Az időjárás kegyeibe fogadta a túra résztvevőit, ugyanis a megelőző napokban esett, míg másnap havazás és erős szél nehezítette volna a feladat teljesítését. A gyönyörű tavaszi időben közel négyszáz jelentek meg a Pristinától 20 kilométerre, északnyugatra fekvő Camp Novo Selo táborban, hogy a kiírás szerint minimálisan tíz kilogrammos hátzissákkal teljesítsék a 23 kilométeres távot. A cél nem a többiek legyőzése volt, hanem hogy mindenki bebizonyíthassa önmagának fizikai rátermettségét, kitartását, akaraterejét. Ennélfogva az utolsóként beérkező katonákra a rendezők nyolcórás szintidőt írtak elő. Ennek teljesítése senkinek sem okozott gondot a jelentkezők között.

A 23 kilométer hosszú és 600 mé-

ter szintkülönbségű menetvonal négy etapból állt. Először a tábor külső kerítése mellett kellett tenni egy kört, majd kiérve a múútra következett a második szakasz, melynek végén egy erdős hegyoldal leküzdése után értünk fel a visszafordító ponthoz. Onnan a már említett múúton haladtunk vissza Camp Novo Selo felé. A táborba érkeve még egy nagy kört kellett teljesíteni, hogy a már beérkezett katonák üdvözlése fogadja a megfáradt túrázókat.

A leggyorsabb magyar katonák Kreácsik Ákos százados, Pálóczi Zoltán hadnagy és Fodor Elek zászlós voltak, akiknek 3 óra 26 perc kellett a táv teljesítéséhez. A leggyorsabb magyar hölgyversenyző címet holtversenyben a négy katonánál együtt érdemelte ki (Molnár Marietta százados, Gál Andrea százados, Bordás Erika főtörzsőrmester és Pásztor Edina szakaszvezető), hiszen ők együtt gyalogolták végig a 23 kilométert, melyhez 5 óra 20 percre volt szükségük.

A teljesítményt oklevéllel és medállal ismerték el a rendezők.

*Kép és szöveg:
Fodor Elek zászlós*

A túra menetvonala

NATO-BEOSZTÁSBAN A TANFOLYAMOK FELLEGVÁRÁBAN

Gondolatok a külföldi szolgálatról, a családról és az altiszti karról

2011 júniusától az oberammergaui (Németország) NATO-iskolán teljesítek szolgálatot, jelenleg egyetlen magyarként képviselve hazámat és hozzájárulva e nagy múltú intézmény feladataihoz. Altisztként vagyok a NATO *Rangidős altisztek haladó vezetői tanfolyam* igazgatója. Beosztásomban nagyon sok új dolgot tanulok. Munkám eredményes végzését nagyban segítik korábban megszerzett szakmai tapasztalataim. Bizonyára az „előéletemnek” is szerepe volt abban, hogy hamar beilleszkedtem a multinacionális és multikulturális szakmai közösségbe.

Mint tanfolyamigazgató felelek a rám bízott kurzusok tervezéséért, logisztikai és informatikai biztosításának szervezéséért, a tananyag fejlesztéséért, szakmai minőségéért, az oktatók felkészítéséért, vendégelőadók és más szakemberek meghívásáért, anyagi-technikai támogatásukért – vagyis az előkészítés megszervezéséért. A végrehajtási szakaszban pedig a képzések lebonyolításáért, folyamatok felügyeletéért, a hallgatók munkájának segítéséért, itt-tartózkodásuk zavartalan biztosításáért, a csapatépítő programokért. A kurzusok végén begyűjtöm az értékeléseket, visszacsatolásokat, majd elkészítem a *tanfolyam utáni jelentést* (Post Course Review).

A fenti felsorolás meglehetősen terjedelmes, ennek ellenére színvonalasan végrehajtható. Miért? Mert

időben tervezünk, mert minden tétel mögé kerül költségvetés is, és mert egy komoly apparátus áll a rendelkezésemre. Szakmailag tökéletesen felépített a rendszer. A tananyagot a „megrendelő” igénye alapján, annak jóváhagyásával készítjük el, melyet a végrehajtás során bármikor ellenőrizhet is. Egy ilyen megrendelő például a Szövetséges Átalakítási Parancsnokság (ACT).

Az oktatás folyamata ráépül a NATO *Egyéni oktatási és kiképzési rendszerének* (NIETMS – NATO Individual Education and Training Management System) elveire, mely biztosítéka annak, hogy a tanított anyag mindig megfeleljen a legújabb kihívásoknak. A tematika összeállításánál és a módszertani fogások kialakításánál figyelembe vesszük a hallgatók által adott visszajelzéseket és javaslatokat is.

Az egyes kurzusok közötti időben kutatással, önképzéssel és tananyagfejlesztéssel foglalkozom, mellyel igyekszem elősegíteni, hogy sikeresen megfeleljünk a hallgatók és a megrendelők igényeinek. Mindemmellett oktatóként, szindikátusvezetőként, témaszakértőként veszek részt más tanfolyamokon, ezzel segítve kollégáim munkáját és fejlesztve saját szakmai felkészültségemet. Mivel a NATO-iskola elkötelezett az éppen folyó műveletek támoga-

tásában, minden oktatónak, tanfolyam-igazgatónak készen kell állnia műveleti területen történő alkalmazásra is, természetesen megmaradva az alapprofilnál, vagyis az oktatás, kiképzés, felkészítés területénél.

Tavaly júniusban foglaltam el szolgálati helyemet, és azóta élek családommal együtt ezen a csodálatos településen. A közel egy év nagyon hasznosan telt. Tagja lettem egy kiváló közösségnek, melyben nagyra értékelik a magyar katonákat. Nem véletlenül, ugyanis egy nagyon jó csapat szolgált már itt előttem. Nem volt nehéz beilleszkednem, mert katonaként már sokszor váltottam helyőrséget, közösséget.

Ami viszont új volt és komoly odafigyelést igényelt részemről, az a családom közelsége. Ez idáig szinte a teljes katonai pályafutásom alatt ingáztam szolgálati helyem és lakóhelyem között, tavaly június óta viszont velem vannak a szeretteim. Nagy változás, hogy mindennap otthon lehetek és valóban törődhetnek velük. Az „átállás” nem ment zökkenőmentesen, elvégre a gyerekeim életében az elmúlt tiztizenkét évben csak néha voltam jelen. Az eltelt esztendő bizonyította, hogy mára már újra egy család vagyunk. És mindent meg kell tenni azért, hogy ez így is maradjon. A család ügyeiben is szükség van

Foglalkozás a NATO-iskolán

azokra az értékekre, melyeket katonaként követünk. Ezek a tisztelt, bátorság (főleg morális), lojalitás, becsületesség, bajtársiasság, felelősségérzet, önzetlen segítőkészség, együttérző áldozatvállalás. Nem elég, ha mindezeket mi, katonák csak a hétvégéken demonstráljuk. Régóta vallom, hogy csak az képes megvédeni a hazáját, aki ahhoz ezer szállal kötődik. Az ezer szálból hétszázötven minimum a családot jelenti. Visszafordítva a dolgot: ha nem vagyok képes törődni velük, hogyan törődhetek a hazámmal? Ezért fontos a katonává váláshoz a biztos egzisztencia és a támogató társadalmi háttér.

E megállapítással az oberammergaui történekekről máris hazai vizekre eveztem. Nem győzőm hangsúlyozni: szükségünk van a közös értékekre, melyeknek meg kell jelennük a napi tevékenységünk során, melyeket követni kell. Jelen kell lennük az értékelésekben, demonstrálni kell őket a vezetőknek, értelmezni, magyarázni a kiképzőknek, oktatóknak. Az értékek közé sorolom a szakmai felkészültséget is, melyet meg kell őrizni még akkor is, ha nehéz költségvetési év elé nézünk. A haderő ereje azoknak a vállán nyugszik, akik most szolgálják a hazát; akik nap mint nap átadják az ismereteket a következő generációnak – legalább úgy, ahogy elődeink tették. A harc természete nem változik, csak eszközei és eljárás módjai. Természetesen fegyelem nélkül sem beszélhetünk haderőről. Ha ezzel a három meghatározó tényezővel – értékek, szakmaiság és fegyelem – rendelkezünk, akkor elmondhatjuk: morális állapotunk megfelelő az alaprendeltetésünk ellátásához. Hogy mindez megvalósulhasson, olyan altisztekre van szükség, akik magas morállal bírnak és azt képesek környezetük felé is közvetíteni. Ilyen altiszti kar csak az értékek mentén való kiválasztás, a következetes képzés, kiképzés, a magas szakmaiság és a személyes elkötelezettség révén jöhet létre. Természetesen elengedhetetlenül szükséges céljaink eléréséhez a nemzet támogatása is (elismertség, megbecsülés, belátható pályakép).

Bogdán Tibor törzsszázlós

AZ ISKOLÁRÓL

Az oberammergaui NATO-iskola (NATO Schule – NSO) az egyik kulcsfontosságú művelési szintű kiképzési központja a szövetségnek. Globális vezető intézménye a többnemzeti, ebből adódóan multikulturális katonai oktatásnak és egyéni képzésnek. Az 1953 óta működő iskola fő feladata egyéni képzés, kiképzés folytatása a NATO jelenlegi és jövőbeni műveleteinek, stratégiájának, elveinek, doktrínájának és eljárásainak támogatása érdekében. Mindebbe beletartozik a NATO- és nem NATO-országok között folytatott együttműködés és párbeszéd is.

Az iskola öt fő szakterületen folytat rezidenstanfolyamokat: 1. ISTAR (Intelligence, Surveillance, Target Acquisition and Reconnaissance). 2. Joint Operations. 3. Weapons of Mass Destruction. 4. Policy. 5. NCO Programmes Department. A legtöbb kurzus egyhetes, és rengeteg téma közül lehet választani. A tananyagáért a NATO Szövetséges Átalakítási Parancsnokság (Allied Command Transformation) a felelős.

A tanfolyamok tervezése, végrehajtása és fejlesztése a NATO egyéni képzés és oktatás irányítási rendszerének felel meg, melyet oktatunk is a szövetség tagországainak katonái és a partnerországokból érkezett hallgatók számára. A tanfolyamokat folyamatosan felülvizsgáljuk és megfeleltetjük a NATO aktuális elvárásainak, melyeket az ACT fogalmaz meg számunkra. 1953 óta több mint kétszáz ezer tiszt, altiszt és civil vett részt az iskola tanfolyamain. Ebbe a számba beletartoznak a szövetség parancsnokságairól, a nemzeti parancsnokságokról érkezettek, valamint a Partnerség a békéért, a Mediterrán párbeszéd, az Isztambuli együttműködési kezdeményezés és más katonai és civil programok állományának katonái is. A tanfolyamok száma a kezdeti (1953) évi kettőről közel száz tízre emelkedett. Ma évente több mint tízezer tanfolyami hallgató és konferencia-résztevő látogatja meg az NSO-t.

B. T.

HONVÉD ALTISZTI FOLYÓIRAT

Megjelenik évente hat alkalommal, minden páros hónapban

Kiadja a Honvéd Vezérkar
A kiadásért felel:
dr. Orosz Zoltán altábornagy

Szerkesztőbizottság:

Elnök:
Kriston István főtörzsszázlós, a Magyar Honvédség vezénylőszázlós
Tagok:
Balog Sándor főtörzsszázlós
Berek Zsolt törzsszázlós
Bogya Sándor törzsszázlós
Dr. Murinkó Attila mk. alezredes
Papp András törzsszázlós
Sashalmi Zoltán törzsszázlós
Tóth László főtörzsszázlós

A folyóirat kiadásában és terjesztésében közreműködik
a Zrínyi Média – HM Kommunikációs Kft.
Felelős vezető: dr. Bozsonyi Károly ügyvezető
Kiadói főszerkesztő: Zsalakó István

Szerkesztőség:

Felelős szerkesztő: Kiss Zoltán
(06 30 343-4801)
Korrektor: Eszes Boldizsár
Szerkesztőségi titkár: Solti Gabriella
A szerkesztőség címe:
1087 Budapest, Kerepesi út. 29/B
Telefon: 272-02, 459-5355, fax: 459-5354
e-mail cím: altiszti@hm.gov.hu
kisszoltan@armedia.hu

A tördelés a Zrínyi Média grafikai stúdiójában készült.
Arculatterv: Szabó Bettina
Címlapterv: Dani Márton
Tervezőszerkesztő: Dancs Katalin
Nyomdai munkák: HM Térképészeti Közhaszú Nonprofit Kft.
Felelős vezető:
Németh László ügyvezető igazgató

Ár nélküli, belső terjesztésű kiadvány

HU ISSN 1586-2917

A folyóirat teljes terjedelmében olvasható a www.honvedelem.hu portál digitális könyvtárában és a www.parbeszed.hm.gov.hu portálon

A Honvéd Altiszti Folyóirat tagja az Európai Katonai Sajtószövetségnek (EMPA)

A lapban megjelenő közlemények tartalma nem feltétlenül esik egybe a HM Honvéd Vezérkar adott kérdésben kialakított álláspontjával. Ettől függetlenül helyt adunk a témában megjelenő más szakmai nézőpontoknak is, amennyiben azok a megoldás irányába hatnak.

AZ ALTISZTI ÁLLOMÁNY MŰKÖDÉSE MEGHATÁROZÓ EGY ERŐS HADSEREGBEN

Olasz–magyar altiszti kapcsolatok

Diego Cagnazzo főtorzszászlós

A nemzetközi kétoldalú kapcsolatok további erősítése kapcsán 2012. április 23–26. között hivatalos látogatásra Magyarországra érkezett az olasz hadsereg vezérkarfőnöke által kijelölt rangidős altiszt, Diego Cagnazzo főtorzszászlós (*Chief Master Sergeant*). A két ország közötti kapcsolatok további erősítését szolgáló látogatás programjában egyebek mellett a magyar altiszti rendszer bemutatása, a jövőbeni együttműködési lehetőségek megvitatása, a megszerzett tapasztalatok kicserélése szerepelt. Természetesen mód nyílt a magyar történelem, hadtörténelem, valamint a katonai hagyományok bemutatására is. Meggyőződésem, hogy a látogatás sikeres volt, és megerősítette az MH vezénylőzászlósaként lefektetett hosszú távú célkitűzéseim negyedik pontját, miszerint: „célom a magyar altiszti kar nemzetközi szinten történő elfogadottságának erősítése”. A hivatalos program során meglátogattuk az MH Altiszti Akadémiát és az MH 86. Szolnok Helikopter Bázist. A vizit utolsó napján a vendég megtekintette az Országházban a Szent Koronát (amit honvéd koronaőrök őriznek), valamint a Hadtörténelmi Múzeumot.

Diego Cagnazzo főtorzszászlós 1971. június 16-án született Foggiában. Középiskolai tanulmányait 1989-ben fejezte be, majd el-

végezte a Law University Schoolt. 1991-ben csatlakozott az olasz légerőhöz. 1992-ben az altiszti iskola befejezése után az olasz védelmi minisztérium személyzeti csoportfőnökségén kapott beosztást (DJ. P. M. A). 1994-ben Rómában ejtőernyős-tanfolyamot végzett.

2001 májusától fél évig Koszovóban teljesített külszolgálatot, melynek befejezése után megkapta a NATO szolgálati jelet. 2002 júliusától három évig az F-16-os cseriprogram keretén belül az Amerikai Egyesült Államokban szolgált. Hazatérése után az olasz vezérkar személyzeti csoportfőnökségén kapott beosztást. Ma is itt teljesít szolgálatot, és egyben az olasz vezérkarfőnök megbízása alapján ellátja az olasz hadsereg rangidős altisztje (CSEL) feladatkört. Cagnazzo főtorzszászlós nő, két gyermeke van. Kiemelkedő szolgálatának elismeréséül megkapta az Olasz Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztjét. Cagnazzo főtorzszászlós meghatározó tagja a NATO- és a Pfp-országok rangidős altiszti állományának. Szakmai hozzáértésével, építő javaslataival (és nem utolsósorban közvetlen humorával) segíti, támogatja a nemzetközi környezetben végzett magasabb szintű altiszti munkát. Ahogy a látogatása alatt fogalmazott: „Ez a munka nem

csak feladatok végrehajtásáról, hanem leginkább barátságról és egymás támogatásáról szól”.

Cagnazzo főtorzszászlós a következő nyilatkozatot adta a Honvéd Altiszti Folyóirat számára: „A vizit lehetőséget biztosított az érdeklődésre számot tartó témákról folytatott termékeny eszmecserére. Úgy gondolom, hogy az altiszti állomány – mely a haderő gerincét adja – működése meghatározó jelentőséggel bír egy erős hadseregben. A haditechnikai eszközök fejlődése, valamint az önkéntes katonák magasabb képzettségi és szakmai tudása következtében az altisztek, zászlósok olyan funkciókat és felelősségi köröket kaptak, amilyenekkel korábban csak a tisztek rendelkeztek – ezek pedig új képességeket és korszerűbb tudást követelnek meg tőlük. A modern haditechnikai eszközök, a megváltozott harceljárások támasztotta új követelmények hatására a fegyveres erők nemcsak kiképzési terveiket dolgozták át, hanem a parancsnoki képzést rendszerét is, ami létfontosságú a kisalegységek vezetése, igazgatása és irányítása szempontjából. Szilárd meggyőződésem, hogy e kétoldalú tapasztalatcsere tovább fogja erősíteni a már jelenleg is kitűnő együttműködés kötelekeit országaink között”

Kriston István főtorzszászlós

Tisztelgés az MH 86. Szolnok Helikopter Bázis névadójának emlékművénél

LÁNYOK A FELDERÍTŐK KÖZÖTT

Ha egy felderítő katonát képzelünk magunk elé, általában jól megtermett, félelmetes alak képe ugrik be elsőre. Közéjük kerülni elég kemény kihívás, ám ott meg is maradni még ennél is nagyobb teljesítmény. Az MH 5. Bocskai István Lövészdandár kötelékében működő 5/24. Bornemissza Gergely Felderítő Zászlóalj állományában ezt a próbát több hölgys is sikerrel kiálta.

Molnár Nikolett Enikő
főtörzsőrmester

Molnár Nikolett Enikő főtörzsőrmester az elektronikai hadviselés század rádióelektronikai felderítőállomás állomásparancsnokaként szolgál Debrecenben. Nikolett Egerben született, majd középiskolai tanulmányait követően felvételizett az MH Budapesti Katonai Szakképző Iskola és Kollégiumba, ahol rádióállomás-üzemeltető szakon végzett. Első beosztását az akkor még Egerben települő MH 24. Bornemissza Gergely Felderítő Zászlóaljnál kapta, az R-142 rádióállomás parancsnokaként szolgált; alakulatát később követte Debrecenbe is. Mindig nagy figyelmet fordított szakmai ismereteinek fejlesztésére. 2006-ban az új generációs URH rádióeszközök üzemeltetői tanfolyamán a legújabb rendszeresített (Kongsberg) felszerelésekkel ismerkedett meg, és több szakmai tanfolyamon csiszolhatta tovább tudását. Középfokú angol nyelvismerettel rendelkezik, amelyet már több misszióban is kamatoztathatott: az MH Könnyű Gyalog Száradában Kabulban, míg 2009-ben az MH PRT-6 állományában szolgált külföldön. Jelenlegi beosztásában a rábizott beosztottak szakmai felkészítése, a missziós tapasztalatok átadása, valamint saját szakmai ismeretei mélyebb elsajátí-

tása mellett a folyamatos helyállásra törekszik, a kor megnövekedett követelményeinek megfelelően.

Bordás Erika főtörzsőrmester a zászlóaljtrózsben teljesít szolgálatot személyügyi altisztként. Erika 1980-ban született Miskolcon. Középiskolai tanulmányai végez-

Bordás Erika főtörzsőrmester

tével, szülei biztatására jelentkezett a Budapesti Katonai Szakképző Iskola és Kollégiumba, ahol lokátorüzemeltetőként végzett. Első altiszti beosztása az MH Veszprém Radarezred, 21. Radar Század (Debrecen) állományában, PRV-17 magasságmérő lokátorállomás parancsnoki pontja volt. Saját kérésére került az MH 24. Bornemissza Gergely Felderítő Zászlóalj (Eger) állományába, szintén állomásparancsnokként, az RPSZ-6 rádiótechnikai felderítőállomás élére. A katonai sportélet mindig is vonzotta; Veszprémben ismerkedett meg a járőrbynoktság, a lőbynoktság, a szituációs lövészet, a síbynoktság és a mezei futóverseny szépségével, amihez Egerben még csatlakozott a háromtusa, a katonai öttusa, az úszás, a felderítő- és az evezőverseny is. A katonai szervezet missziós feladataiból is kivette a részét, tagja volt a Magyar Honvédség Könnyű

Gyalog Száradának (Afganisztán), Koszovóban KFOR MNFTW INTEL NCO beosztásban szolgált, és 2009-ben az MH PRT (Afganisztán) állományába vezényelték személyügyi tiszthelyettesi beosztásba. Több árvízi védekezésben vett részt. Angol STANAG 2.2.2.2. nyelvi és humán erőforrás-gazdálkodó OKJ 5.4 szakmai végzettséggel rendelkezik. Jelenleg az MH KFOR kontingens 6. váltásában személyügyi beosztottként szolgál, és kíváncsian várja a még előtte álló hosszú évek alatt útjába sodródó kihívásokat!

Fürjes Katalin szakaszvezető az elektronikai hadviselés század, rádióelektronikai felderítő-állomás

Fürjes Katalin szakaszvezető

kezelőjeként szolgál. Katalint mindig is érdekelte, milyen lehet fegyveres testületnél és azon belül is a honvédségnél szolgálni, így szüleit is meglepve katonának jelentkezett. A tapolcai három hónapos alapképzést követően került az MH 24. Bornemissza Gergely Felderítő Zászlóalj technikai felderítő szakaszába. Fürjes szakaszvezető szintén jó néhány katonai versenyen öregbítette a zászlóalj hírnevét. 2007-ben jutott ki először misszióba, Koszovóba, majd tagja volt az MH PRT 6. váltásának mint toronylövész. Rátermettnek érezte magát a nem éppen nőnek való feladatra. Csakúgy mint korábban, ezen a felkészülésen is sokat kellett bizonyítania, ahol ismét a férfiakkal egyenrangú helytállás várt rá. Az elmúlt nyolc év katonai szolgálatra visszatekintve: jó döntésnek tartja, hogy ezt a hivatást választotta. Nőként a társai itthon és a missziókban is egyaránt elfogadják, egyenrangú partnerként kezelik, és ami a legfontosabb, hogy a családja is büszke rá.

B. ZS.

„86-OS ERŐPRÓBA” – NEGYEDSZER

Március 7-én reggel a Nap ugyanúgy kezdte szokásos körútját a horizonton, ahogyan eddig bármikor, ám az MH 86. Szolnok Helikopter Bázis közel száz katonája számára e nap mégis más volt, mint a többi: ekkor rendezték meg ugyanis a 86-os Erőpróba elnevezésű, ICCS- (Individual Common Core Skills) képességeken alapuló, azimutmenetben végrehajtott járőrbajnokságot. A 86-os Erőpróba azon túl, hogy a katonák által megszerzett képességek, elsajátított ismeretek elméleti és gyakorlati alkalmazásának egyfajta szintmérője, egyben tisztelgés az éppen „születésnapos” helikopterbázis előtt is.

Az erőpróbán tíz csapat, csapatonként öt fővel vett részt – kuriózumként az MH Ludovika Zászlóalj 5. százada is indított csapatot. A csapatoknak – amelyeket egy-egy rajparancsnok vezetett – nyolc ellenőrző pont követelményeinek kellett megfelelniük. A versengő katonáknak a közel tíz kilométeres távot könnyített menetfelszerelésben, a BHK (Bakony Harcképző Központ) által biztosított MILES (Multiple Integrated Laser Engagement System) szimulációs rendszer érzékelőit is cipelve, minél rövidebb idő alatt kellett leküzdeniük. Lamos Imre dandártábornok, a bázis parancsnokának megnyitóját követően a csapatok húszperces különbséggel indultak a rajthelyről, ahol átvehették Tóth György őrnagytól, a bázis megbízott hadműveleti főnökétől az első ellenőrző pont koordinátáját. Az első megmérettetés helyszíne a starttól két kilométerre, a repülőtér munkaterületén volt, ahol vegyivédelmi feladatok végrehajtására került sor. Urbán László főtörzsőrmester, a bázis vegyivédelmi szakaszának mentesítő rajparancsnoka, az ellenőrző pont döntője egy ötkérdéses tesztlap kitöltése után már át is tért a gyakorlati feladat-végrehajtásra. A katonákra ellenséges területen, szennyezett terepszakaszon különféle műszeres mérések elvégzése várt. A részfeladat végrehajtásáért járó maximális pontszámot az a csapat kaphatta meg, amelyeknek sikerült kiválasztani a megfelelő műszert, ismerte annak működési paramétereit és otthon volt a használatában. A feladat a szennyezett területen sebesülést szenvedett társ kimentésével zárult, természetesen gázálcban.

A második ellenőrző ponton Szabó Krisztina százados, az egész-

Ellenséges területen

ségügyi központ egészségügyi tisztje a csapatok egészségügyi ismereteit mérte fel tesztlap segítségével, de természetesen itt sem maradhatott el a gyakorlati feladat-végrehajtás. Ezen az állomáson is sebesülés történt, természetesen csak a valósághűbb végrehajtás kedvéért; a balesetet szenvedett bajtárs ellátása, valamint az ellenséges területről hordágyon történő (szintidőn belüli) evakuálása alaposan megizzasztotta a csapatokat. Másfél kilométer megtétele után

általános katonai tesztlap kitöltése volt a feladat. A kiképzési főnökség szakemberei, Vincze László főhadnagy és Lőveiné Fazekas Gabriella zászlós húsz kérdést állítottak össze NATO-, szolgálati szabályzat, alaki szabályzat és általános műszaki témakörökben. Az ellenőrző pont eredményei igazolták, hogy az AMT (Air Mentor Team) és az AAT (Air Advisory Team) célfelkészítései, valamint a Ludovika-zászlóalj ilyen irányú képzései hatékonyak, alkalmazható tudást adnak a résztvevő katonáknak és tisztjelölteknek.

Ellenség! Hangzott fel a következő ponton, majd lövések zaja törte meg az erdős terepszakasz madár-csicsergéssel teli idilljét. Marton Imre százados, az *előretolt repülés-irányító csoport* (JTAC/TACP) parancsnoka és csapata Lábás István zászlós, a BHK döntője segítségével olyan, a valós harcérintkezés élményét biztosító MILES rendszerrel segített feladatot alkotott, melynek teljesítése során ötszáz métert kellett megtennie a rajoknak négy ellenséges katona által támadott terepszakaszon. A túlélési esély, köszönhetően a hatékony ellenséges

Készül a 10-es találat

tűznek, minimális volt, ám ennek ellenére mindenki élvezte a végrehajtást. Do you speak English? Oh yes! Az idegennyelvtudás – különösen az angol – fontossága megkérdőjelezhetetlen. A Magyar Honvédség katonái is egyre nagyobb számban és magasabb szinten tesznek eleget a követelményeknek, így nem volt kétség afelől, hogy a katonáknak angol nyelvtudásukról is számot kell adniuk. Zsigri Katalin őrnagy, törzsfőtiszt igen magasra tette a léceket. Tízperces filmrészlet alapján kellett válaszolni öt feleletválasztós kérdésre, amelyek a STANAG 1.1.1.1 szintűek voltak, ám az óra másodpercmutatója közönyösen és könnyörtelenül mutatta az eltelt időt, ami pontegyezőség esetén döntött az ellenőrző ponton elért helyezésekről.

A katonalét szorosan kötődik a zenéhez, hiszen a sorakozó vagy a díszmenet végrehajtását nagyban megkönnyíti, egy rendezvény színvonalát emeli a katonazenekar által megszólaltatott melódia. Hiszem, nem vagyok egyedül azzal az érzéssel, hogy a Rákóczi-induló nagydobjával együtt dobban a szívem, és a lábam nagyobb erővel csapódik a földhöz. Válóczy Gyula őrnagy és Márki Sándor zászlós, a Légierő Zenekar Szolnok karmestere és szólamvezetője várta a csapatokat a következő ellenőrző ponton, ahol Kiss Nelli és Benedek Gyula főtörzsőrmesterek, valamint Csiki István törzsőrmester vezényletével katonai vonatkozású zeneműveket kellett felismerni, tesztlapot kitölteni Liszt Ferenc életéről, majd, hogy a csapatok lássák, a katonazenész élete sem fenéig tejfől, négy hangszert és a karmesteri pálcát kellett az előre meghatározott pozícióban tartani öt percig.

Cserélt már katonai terepjárón kereket? Nem? Nos, egyszer mindent ki kell próbálni! Kovács Attila százados és Kiss Attila zászlós, a logisztikai zászlóalj gépjárműjavító műhelyének századparancsnoka és vezénylőzászlósa úgy gondolták, hogy ezt még fokozni is lehet. A kerékcseré közben a csapatok többi tagja is újabb pontokért versengett: egy BTR és egy tehergépkocsi gumibroncsát görgette a szlalom pályán,

A díjátadás pillanatai

emelte autóplatóra, ügyeskedett hordók között, tolt fel emelkedőn.

A katonai hivatás szerves és elengedhetetlen része a fegyver ismerete, a lövészet. Az utolsó ellenőrző ponton Farkas Vince őrnagy, a művelettámogató zászlóalj törzsfőnöke és csapata gondoskodott arról, hogy a száz méterre felállított körkörös mellalakok leküzdendő célként jelenjenek meg, a csapatok pedig szavatolták, hogy egyik mellalak se érezze úgy, ő kimaradt a szórásból. A beérkező csapatok a fegyverkarbantartás után jóízűen fogyasztották el a logisztika által biztosított gulyáslevest, pogácsát és rétest.

Az eredmények összesítését követően az alakulótéren Sáfár Albert dandártábornok, az MH ÖHP légi-erő haderőnem főnöke, parancsnok-helyettes adta át az elismeréseket. Első helyezést ért el a szállítóhelikopter-zászlóalj HIP-AIR-ONE-DOOR csapata (parancsnokuk Jankovics Ferenc őrnagy, zászlóalj-törzsfőnök) és egyben a vándorsereg boldog tulajdonosa is a 2013-as erőpróbaig. Másodikként végzett a harcihelikopter-zászlóalj PHOENIX csapata Csatári Zoltán őrnagy, zászlóalj-törzsfőnök vezetésével, míg harmadikként, nem kis meglepetésre, az MH Ludovika Zászlóalj 5. századának LUDOVIKA csapata ért célba Kun Ádám honvédtisztjelölt vezetésével. Minden helyezett ajándécsomagot, bázispólót és oklevelet kapott, a résztvevők pedig a versenyre emlékeztető emléklapot vihettek haza. Végül a szakszerve-

zet képviselőjében Mészáros Tibor zászlós különdíjat adott át a harcihelikopter-üzembentartó század ROGGYANTAK nevű csapatának.

A 86-os Erőpróba komoly kihívást jelent mind a szervezés, kivitelezés, mind pedig a végrehajtás oldaláról nézve. A versenyzőkre váró feladatok megalkotása nem kis kreativitást kíván az ellenőrző pontok döntnökeitől és csapatától. Ám szervezőként elmondhatom, ámulatba ejtett mindaz az ötletgazdag, amelyet az előzetes megbeszélésekkor a döntnökök felvonultatnak, nemkülönben az a kivitelezés, amely minden tekintetben megfelelt az erőpróba által megkövetelt kereteknek. Úgy gondolom, hogy ilyen csapattal dolgozni a legnagyobb megtiszteltetés, és csak az elismerés hangján lehet szólni az elvégzett munkáról.

Meggyőződésem, hogy az ilyen jellegű rendezvények jelen kell legyenek minden alakulat életében. Jó alapot biztosítanak mind a résztvevőknek, mind a szervezőknek, hogy kiköppenjenek a szürke hétköznapi tapasztalásból, hogy kiéljék kreativitásukat, lemérjék teljesítőkéességüket, elméleti és gyakorlati tudásukat, és persze a katonaság berkein belül oly sokszor emlegetett összekovácsolás, a másik jobb megismerése is szerepet játszik. Röviden: jövőre, ugyanitt...

Tigyi István Zsolt törzszászlós, az MH 86. Szolnok Helikopter Bázis vezénylőzászlósa

Fotó: Simon Zoltán zászlós

Mesterségem címere: vezénylőzászlós

A PARANCSNOK ÉS A VEZÉNYLŐ JÓ MUNKAKAPCSOLATA A SIKERES FELADAT-VEGREHAJTÁS ZÁLOGA

Sashalmi Zoltán törzszászlós, az MH Altishti Akadémia vezénylőzászlósa

Sorozatunk második állomása a Duna-parti kisváros, Szentendre, a festők városa. A településről, azt hiszem, minden túlzás nélkül kijelenthető, hogy a Magyar Honvédség kapuja. A szerződéses legénységi állománytól a honvéd altisztjelölteken át a tisztjelöltekig mindenki az Altishti Akadémián kapja meg azokat az alapokat, amelyek nélkülözhetetlenek a katonai hivatás útvesztőiben történő eligazodáshoz. A szervezet vezénylőzászlósa Sashalmi Zoltán törzszászlós.

Sashalmi Zoltán törzszászlós

Sashalmi törzszászlós 1973. január 23-án született Mezőcsáton. A haza védelmének szeretetét már az anyatejjel együtt szívta magába, egy igazi tradicionális katonacsaládról lévén ugyanis szó: dédapja, Schiller Emil az első világháborúban esett el (a sárospataki „gránátos szobor” néven elhíresült világháborús emlékművön található említés róla), nagyapja a második világháborúban harcolt, míg édesapja Mezőcsáton, egy RT

századnál teljesített szolgálatot lokátorosként, majd harcálláspont-parancsnokként, törzszászlósként vonult nyugdíjba. És a sor itt még nem ér véget: öccse Debrecenben szolgál altisztként!

A mezőcsáti laktanyától egy ugrásra, a katonai lakótelepen felnevelkedő ifjú Sashalmi Zoltán számára egyetlen percig sem volt kétséges, hogyan képzei el jövőjét. Az első pillanattól fogva a katonai pálya érdekelte csupán. Az édesapjái által üzemeltetett lokátorok csak anynyiban kerültek a látókörébe, hogy azokon célként kívánt megjelenni; így a vadászpilóta-álmokat szövögető Zoltán az MN 10. Középiszkolai Honvéd Kollégiumában, Szolnokon kezdte meg tanulmányait. Itt ismerkedett meg a repülés alapjaival, vitorlázórepülőként. Ám egy sikertelen repülőorvosi minősítés miatt a hajózókarrieréről le kellett mondania. Ekkor döntött úgy, hogy ha már vezetni nem tudja a gépmadarakat, akkor legalább kiugrik belőlük – és jelentkezett a Kossuth Lajos Katonai Főiskola első ízben induló mélységi felderítő tiszthelyettesképzésére.

Őrmesterré avatását követően első beosztását Szolnokon, az MH 34. Bercsényi László Felderítő Zászlóaljnál kapta mint csoportparancsnok. Ezt megelőzően a Bercsényinél kizárólag tisztek lehettek csoportparancsnokok, így amikor 1993-ban Sashalmi őrmester és három frissen avatott társa megjelent a zászlóaljnál, mindenkit megzavart jövetelük. A sorkatonai szolgálatuk vége felé járó „öregkatonák”, akik addig csak tisztekhez szoktak, nem tudták felfogni, elképzelni, hogy mit keres itt egy 20 éves őrmester, és hogy lehet parancsnok. Nem volt egyszerű ez az első félév számára, így már alig várta, hogy leszereljének, és frissen, „tudatlan” katonákat kapjon, akiket az első perctől kezdve ő képezhet. Olyanokat, akik bár egykorúak vele,

vagy esetleg idősebbek is, mégis elfogadják tudása, felkészültsége miatt kiképzőjüként, parancsnokuként. Hatalmas lelkesedéssel vetette bele magát az alap-, majd szakképzésükbe, és a kiképzési év végére büszke volt minden egyes katonára. Együtt hajtották végre az ejtőernyős ugrásokat, együtt vacogtak a hóban a téli gyakorlatok alatt, vagy izzadtak a legnagyobb nyári melegben.

A Magyar Honvédségben először 1999-ben, a Tompa János dandártábornok által vezetett szerződéses katonákat felkészítő alosztálynál vezették be kísérleti jelleggel a század, illetve szakasz vezénylő-tiszthelyettesi beosztásokat. Sashalmi törzszászlós 2000 márciusában került Szentendrére, ahol mint ejtőernyős szakoktató, illetve század vezénylőzászlós kezdte meg munkáját, elsőként az országban. A számára ismeretlen beosztás értelmezésében nagy segítségére voltak Larry De Roche amerikai, illetve Don Buttherworth kanadai tiszthelyettesek, akikkel egy-egy évet töltött el, és akiknek szakmai, baráti tanácsait követve sikerült megtanulnia, ellátnia feladatait. A kísérleti fázis később éles beosztássá vált; Zoltán lett előbb a tiszthelyettes-hallgatói és a KVNR-századok vezénylőzászlósa, majd 2003 őszétől az Altishti Akadémia akkori elődjének, a Kinizsi Pál Tiszthelyettes Szakképző Iskolának (KPTSZI) a vezénylőzászlósa.

És most jöjjön egy rövid anekdota ebből az időszakból. Zoltánnak 2000 nyarán volt szerencséje kijutni az USA-ba, ahol harmadmagával az Ohioi Nemzeti Gárdánál tett 10 napos látogatást. Kinttartózkodásuk alatt a programok többsége természetesen egyenruhás elfoglaltság volt. Megérkezésükkor a reptéren sajnos azzal kellett szembesülnie, hogy csomagjai eltűntek. A civil ruha hiánya nem okozott problé-

Katonatársaival még őrmesterként (az álló sor jobb szélén)

mát, hiszen azt az első bevasárlóközpontban pótolhatta. A gond az egyenruhával volt. Szerencsére hárman utaztak ki, és Mező András, akkor még százados gyakorlóruházatának mérete megfelelőnek bizonyult; a százados, mint jó parancsnok, gondoskodott beosztottjáról. Így történt, hogy három napon keresztül két Mező százados vett részt a programokon, az amerikai kollégák legnagyobb megdöbbenésére. Természetesen az első kérdés mindenhol a családi kapcsolatokra utalt: „Ti testvérek vagytok?” A negyedik napon épségben megérkezett a hiányzó csomag, és Zoltán végre boldogan viselhette saját egyenruháját, nevét és rendfokozatát.

Mint vezénylőzászlós a Szentendrén eltöltött 12 év alatt sok változást, szervezeti átalakítást, parancsnokváltást élt át. Büszkeséggel gondol arra, hogy az első pillanattól részese lehetett a vezénylőzászlósi rendszer kiépítésének. Ott volt, amikor megtörtént a katonai szervezetek vezénylőzászlósi közötti első kapcsolatfelvétel, elkezdődött a rendszer kiépítése, amikor lefektették a feladatvégzés alapköveit. Vállvetve vívták meg csatáikat

vezénylőtársaikkal, hogy életet adjanak egy új rendszernek, egy új, a tiszthelyetteseket támogató csatornának. Természetesen mindez nem valósulhatott volna meg, ha nem lettek volna mellettük parancsnokaik, akik számára szintén új és szokatlan volt, hogy ott szolgál mellettük egy tiszthelyettes, aki segíti munkájukat a döntés-előkészítésben és végrehajtásban. Zoltán szerencsésnek tartja magát, mivel akkori parancsnoka (bár elmondása szerint ugyanígy megemlíthetné az összes elöljáróját, akikkel vezénylőként együtt szolgált, szolgál), Tanczos Mihály ezredes minden segítséget megadott ehhez az úttörő munkához, amit a mai napig köszön neki.

Sashalmi törzszászlós véleménye szerint a parancsnok és a vezénylő jó munkakapcsolata a sikeres feladat-végrehajtás záloga. Talán az egyik legfontosabb kulcsa kapcsolatuknak a bizalom. Minden, amit tesznek, erre kell hogy épüljön. Kulcsfontosságú, hogy egy vezénylő minden esetben bizalommal fordulhasson parancsnokához, legyen szó bármiről, és a parancsnok is bízson vezénylőzászlósa döntéseiben, javaslataiban, mert tudja, hogy az megalapozott szakmai, adott esetben emberi döntés, javaslat.

Zoltán társával együtt neveli négyéves kislát, Gergőt. A jövőt és terveit tekintve számára ebben az évben az egyik legfontosabb és egyben legnagyobb feladat a diploma megszerzése. A nyári rövid vakáció után pedig kipihenve veti bele magát az addigra már teljes (a KPTSZI jelenleg különálló kiképzést folytató szerveivel együtt) MH Altiszti Akadémia összekovácsolásába, a rájuk váró feladatok maximális tudásuk szerinti végrehajtásába.

Berek Zsolt törzszászlós,
MH PBRT-vezénylőzászlós

Fotók: Sashalmi Zoltán archívumából

Poszterkommentár

Az MH 59. Szentgyörgyi Dezső Repülőbázis Gripen-vadászpilótái első alkalommal vettek részt a LÉGI FŐLÉNY 2012 gyakorlat keretén belül rakétákkal és gépágyúkkal végrehajtott levegő-levegő éleslövészetben. A rendezvényt a svédországi Vidsel falucska melletti lőtérben kezelték. A gyakorlaton olyan feladatokat hajtottak végre, amelyekre hazai körülmények közt nincs lehetőség. Például a pilóták a nagy sebességű, kis magasságú repülést is gyakorolhatták: 1000 kilométer/óra sebességgel 30 méter magasságban repültek.

A nemzetközi megmérettetés és helytállás következő állomása a LION EFFORT gyakorlat volt. A Magyar Honvédség repülőgépei mellett cseh, dél-afrikai és svéd felségjelzésű Gripen-vadászbombázók játszották a főszerepet. A dél-afrikai légierő részvétele igazi érdekességnek bizonyult, mivel ritkán látható európai légtérben az ország felségjelével repülő gép. Megfigyelői státussal Svájc és Thaiföld képviselői is jelen voltak.

Néhány gondolat a poszteren látható képekről: mit ábrázolnak és milyen érdekességeket fedezhetünk fel rajtuk. A főképen egy JAS-39 C típusú, több feladatú harci gép látható éleslövészetre történő felszállás közben. Nézzük a kisképeket, balról jobbra haladva. Az elsőn Néminger Attila hadnagy és Bodnár Pál törzsrőmester láthatók, amint lőszerrel töltik fel a JAS-39 C gépágyúját. A második fotón Kilián Nándor dandártábornok bevetés előtt átveszi a repülőgépet Kiss Péter főtörzsrőmestertől, a repülőgép technikusától. A harmadik képen Lenti Rajmund zászlós fogadja a rakétalövészetéről visszatérő JAS-39 D típusú repülőgépet. A negyedik felvétel szinte történelmi pillanatot örökít meg. Szabó Zsolt zászlós, fegyverzettechnikus altiszt gratulál és átadja az AIM-9M/L1 rakéta elektromos kábelét Káló „Sucu” Sándor őrnagynak az első sikeres levegő-levegő rakéta indítása után. Általában többéves felkészülést követően jut el idáig a pilóta és a műszaki állomány.

Dr. Murinkó Attila mk. alezredes

LÉGI FŐLÉNY / LION EFFORT 2012 SVÉDORSZÁG

Az altisztok képességeinek fejlesztése elméletben és gyakorlatban

TANÁCSADÁS, COACHINGOLÁS ÉS MENTORÁLÁS

Az altisztek egyik fő feladata a beosztott katonák kiképzése, szakmai képességeik és személyes tulajdonságaik fejlesztése. Most induló cikksorozatommal e cél eléréséhez kívánok hozzájárulni. Az elsődlegesen saját tapasztalataim, civil szakönyvek, a Magyar Honvédségben érvényben levő kiadványok és az amerikai haderőben kiadott FM 6-22 (Leadership) felhasználásával írt sorozat azért készült el, hogy ötletekkel, kipróbált módszerekkel segítsem a Magyar Honvédség altiszti állományának munkáját. A katonai vezetőknek alapvetően három fő módszerük van a beosztott, alárendelt állomány fejlesztésére: a tanácsadás, a coachingolás és a mentorálás. Ezen keresztül tudást, tapasztalatot adhatnak át, valamint visszacsatolást nyújthatnak katonáiknak. Jelen cikkben elsőként a fenti fogalmakat tisztázom, továbbá a mentor és a coach feladatait írom le a lehetőségek szerinti részletességgel.

Tanácsadásról akkor beszélünk, amikor a vezető a beosztottjának tanácsot ad a beosztott által nyújtott teljesítmény növelésének és a benne rejlő potenciál kihasználásának céljából. Ez gyakran teljesítményértékelést is jelent. A jó tanácsadás a beosztott teljesítményére és problémáira fókuszál egy jövőre vonatkozó tervvel. Fontos, hogy a beosztott aktív résztvevő legyen, aki keresi a konstruktív visszajelzést, mert eredmény csak ekkor érhető el. A tanácsadás nem alkalomszerű, hanem egy átfogó program része, mely a beosztott fejlesztésére irányul. A hatékony tanácsadás – sem pozitív, sem negatív értékelés esetén – nem meglepetés tartalmú a beosztott számára. A vezetőnek következetes tanácsadó program keretén belül kell átfognia az összes beosztottat. A tanácsadás a direkt vezetési forma számára a leghatékonyabb fejlesztő módszer az alacsonyabb parancsnok, vagy beosztott/alárendelt eredményei javításában, a jövőre való felkészítésben. Használatát be lehet gyakorolni, és előképzettségi szüksége is minimális.

A „coach” az első három szótári jelentés szerint hintó, kocsi, vasúti kocsi, a negyedik jelentés szerint (a témához inkább kapcsolódó) magántanító. A „coach” fogalom a hazai civil szféra szóhasználata szerint tanácsadót jelent (aki végül is egyénileg tanít), hisz a különböző vezetői munkakörökben dolgozókat – különösen a kezdőket – folyamatosan tanáccsal látja el, támogatja a partner tevékenységének kibontakozását, segíti az egyedi és az átfogó esetek megoldásában egyaránt.¹ Azaz a *coachingolás* egy másik személy által nyújtott segítség, mely az új készségeket, ismereteket azok végzése közben fejleszti (azaz már a fejlesztendő munkakörben dolgoznak). Szóval, amíg a mentor vagy a tanácsadó általában a nagyobb tapasztalatával fejleszt, addig a coach elsődlegesen arra tanítja és abban irányítja a támogatott személyt, hogy előhozza és megerősítse a saját már meglévő képességeit. A coach segít a támogatottnak megérteni jelenlegi teljesítményének szintjét, és utbagyoztatja, hogy hogyan lehet elérni a következő képességszintet. Amikor összehasonlítjuk a tanácsadást, a mentorálást és a coachingolást, azt tapasztaljuk, hogy azok csak a fejlesztő technikában térnek el, azon belül is abban, hogy mit használnak a feladatspecifikus orientáció során. A coachoknak jelentős tudást kell birtokolniuk azon a specifikus te-

ületen, melyen segítik a többiekét. A coach a fejlesztő szakember, míg a fejlesztendő egyén az a személy, akinek a szakmai fejlődése a cél a coachingolás alatt.

A legfontosabb része a coachingolásnak a rövid távú és hosszú távú célok megtalálása, és terv készítése azok elérésére. A coachnak és a fejlesztendő személynek meg kell beszélniük az erősségeket és a fejlesztendő területeket, valamint a követendő folyamatot: fejlesztesse, vagy csak megtartsa azokat. A coachnak a következő útmutatást kell követnie:

Célra fókuszálás. Ez a követelmény arról szól, hogy a coach megállapítja a segítség kérésének okát. Az elvárt célt meg kell beszélniük; a coach kitűzi az egyénnek a fejlesztési feladatokat a coachingolás során, melyeknek egybe kell vágniuk a visszajelzésekkel és a többi forrásból kapott értékelések eredményével.

A fejlesztendő személy öntudatoságának tisztázása. A coach céltudatosan együttműködik a fejlesztendő egyénnel az erősségek és a fejleszteni való területek meghatározásában. A folyamat során megbeszélik az erősségeket és a fejleszteni valókat; a coach a továbbiakban csak az utóbbiakra fókuszál.

A potenciál felfedése. A coach felépíti a fejlesztendő egyén öntudatoságát és irányított kérdések útján feltárja a fejleszteni való területeket. A coach aktívan hallgatja, hogy a fejlesztendő egyén hogyan ismer rá saját potenciáljára, ki nem aknázott fejlődési képességeire. A cél, hogy erősítse a szabadon áramló ötleteket.

A fejlesztési határok eltávolítása. A coach felismeri a hiányosságokat a fejlesztendő egyénnel történő beszélgetés folyamán és elmondja az önfejlesztés gátló tényezőit. Ezen lépés alatt a coach segít a fejlesztendő egyénnek megállapítani, hogy hogyan lépjen túl a gátló határain, és hogyan lehet kialakítani egy hatékony egyéni fejlesztési tervet (EFT), mely növeli a fejlesztendő személy teljesítményét.

	Tanácsadás	Coachingolás	Mentorálás
Végrehajtásának formája	Hivatalos. (De lehet akár önkéntes is.)	Hivatalos. A coach kijelölt személy.	Önkéntes. Az önkéntes alapon történő mentorálás többet segít a fejlesztendő személynek.
Végrehajtás időpontja	Tervezett – előre megadott időpontban történik a megbeszélés, de van kiemelkedően jó, illetve rossz teljesítményre irányuló, vagy váratlan helyzetre reagáló tanácsadás is.	A beosztásban történő jobb teljesítmény elérése a cél, így ez feladat specifikus, az egyéni fejlesztési terv szerinti időpontokban történik.	A feladat végrehajtásától függően a mentor segíti a mentoráltját, jellemzően nem tervezett időpontban. De lehet tervezetten is, mint például a hó eleji aktuális problémák átbeszélése.
Végrehajtás módszere	Kiemeli a gyengébb, fejlesztendő területeket és figyelni, korrigálja az ezekre szabott terv teljesítését.	Az egyén beosztásában dolgozva a coach tanítja, edzi az egyén önfejlesztési folyamatát.	A mentor a saját tapasztalatát adja át, és segíti észrevételeivel a fiatal egyént.

Az egyéni fejlesztési terv kialakítása és betartása. A coach és a fejlesztendő egyén akciótervet alakít ki specifikus intézkedésekkel. A coach az EFT iránymutatásait felhasználva kommunikálja a fejlesztendő egyéneknek azokat a tevékenységeket, melyekkel önmagát irányítva teljesíteni tudja a saját teljesítményének növelését a megadott kompetenciákon belül.

Utánkövetés (follow-up). A kezdeti coachingolási időszak után egy hosszabb utánkövetési időszaknak kell következnie. A coach a fejlesztendő személy számára nyomatékossítja a visszajelzéseket, ami tartalmazza a hatékonyság felbecsülését, az információk felhasználhatóságát és az EFT korrigálását.

A Pedagógiai lexikon² meghatározása a *mentor* címszó alatt: A kifejezés az Odüsszeiából, Télemakhosz nevelőjének (Mentór) nevéből származik. Jelentései: nevelő, tanító, vezető, tanácsadó, pártfogó vagy atyai jó barát, vezetőtanár. *Mentorálás:* személyes nevelés. A katonai szakirodalmak meghatározása szerint azonban a mentorálás során egy nagyobb tapasztalatú vezető látja el tanácsal és útmutatással a fiatalabbat. Ez egy jövőorientált tevékenység, mely a profizmus növelésére fókuszál. A mentorálás, hasonlóan az előbb leírt coachinghoz, illetve a tanácsadáshoz, egy fejlesztési eszköz, ami hatásosan tudja támogatni a katonai ismeretek fejlesztésének céljait. Megsokszorozza a tanulás hatékonyságát, mert egy önkéntes alapú pozitív vezetési viselkedésben gyökerezik. Itt nem szükséges a hasonló beosztás vagy tanulmányi háttér, mint a tanácsadásnál vagy coachingolásnál. A mentor nagyobb tapasztalattal bír, mint a mentoráltja, jól ismeri annak

beosztását, szakértő azon a területen, melyen segít, de nem szükségszerűen volt abban a beosztásban. A mentorálás elsődlegesen a kevésbé tapasztalt fejlesztendő egyén jövőjére fókuszál. A mentorálás egy önkéntes – hivatalos kereteken kívüli – fejlesztői kapcsolat, mely egy tapasztaltabb és egy kevésbé tapasztalt egyén között áll fenn, melyet kölcsönös bizalom és tisztelet jellemez.

Jellemzően a tapasztalatlanabb egyén kezdeményezi a foglalkozást és keresi a konzultálást. A mentor kezdeményezi a „minden OK” beszélgetéseket és a személy fejlődésének ellenőrzését. A mentorálás egyaránt kihathat a mentorált személyiség- (érettség, interperszonális és kommunikációs képességek) és szakmai fejlődésére (technikai és harcászati képzettség, karrierút-ismeret). A mentorálás segít fenntartani a kompetens vezetők kinevelését. Végül a mentorálás erőssége a kölcsönös tiszteleten és bizalmon alapszik; a mentoráltak figyelmesen tudomásul kell vennie minden megállapítást, visszajelzést és útmutatást, ezek a javaslatok értékessé válnak tapasztalata növekedésében. A mentoráltak is aktív résztvevőnek kell lennie a saját fejlődése során. Nem várhatnak a mentorra, hogy kiválassza őket. Minden katonának saját felelőssége, hogy megtalálja saját erősségét, gyengeségét és a fejlődésének főbb területein való tennivalóit.

Ellentétben a hiedelemmel, a mentorálás nem egy előljáró – beosztott kapcsolat. Megtalálható kortársak között, sőt fiatal tiszt és tapasztalt altiszt között is előfordul. Gyakran a tisztek saját maguk fedezik fel, hogy az első vagy a második beosztásukban egy tapasztaltabb

altiszt volt a legkritikusabb mentoruk, aki a legfőbb behatást tette a saját személyes fejlődésük során.

Személyes tapasztalatom alapján felsorolok néhány módszert, amelyek hasznosak lehetnek és kedvezően segíthetik elő saját fejlődésünket:

1. Kérdezz és figyelj a szakértőkre!
2. Olvass és tanulj!
3. Nézd a mentorodat vezetői tevékenysége közben!
4. Keresd a tanulási lehetőségeket (civil és katonai, levelező, önképzés)!
5. Keresd és használd az új és változatos lehetőségeket!

Minden katonának növelnie kell a mentorálás esélyét a teljesítményére irányuló visszajelzések keresésével és az élethosszig tartó tanulás kihasználásával. Nem csak a katonai mentor képes hozzájárulni a fejlődéshez eléréséhez, hiszen életvezetési útmutatásaival egy pap, jógaoktató vagy egy elismert spirituális személy is észrevehető változást tud elérni az ember fejlődésében. Mint az előző bekezdésekből is kitetszik, a coachingolásnak és a mentorálásnak a Magyar Honvédségen belül is megvan a helye. A mentorálás döntően úgy zajlik, hogy nem is vesszük észre és már ki is alakult. Így a katonák között is működik, bár nincs nevén nevezve. A tapasztaltabb altiszteknek mintegy kötelessége a fiatalabb, tapasztalatlanabb katonák (legénységi, altiszt és tiszt állományúak) segítése, mert csak ez viheti előre a munkát, a kitűzött célok megvalósítását.

Bogya Sándor Mihály törzsszászlós

¹ <http://www.lepeselony.hu/hu/hr-lap/70-trening/438-mit-jelent-a-coaching-coach-mentoring-a-trng-fogalom.html>

² Pedagógiai lexikon, Keraban Könyvkiadó, Budapest, 1997. 456. old.

KÖZÉPPONTBAN A KATONA(CSALÁD)

Közelkép az MH 5. Bocskai István Lövészdandár Humánszolgáltató Irodájáról

Egy katona a békekörletében folytatótt szolgálata során vagy missziós feladatok végrehajtásakor akkor tud igazán a feladataira koncentrálni, ha mentálisan is „rendben van”. A kiképzés tervszerűsége, a váratlan helyzetekre történő felkészülés és a napi rutinfeladatok kiértékelése mind ezt próbálják segíteni, mint ahogy sokat tehet ezért egy jó parancsnok, az alakulat pszichológusa és lelkesze is. Egy dolgot nehéz a szolgálatellátás során garantálni: hogy biztosan sikerül a katonának az esetleg hosszú időre magára hagyott családjáért érzett aggodását csökkenteni. Az amúgy is jelentős fizikai és mentális megpróbáltatások közepette a távollét hossza, a társkapcsolatok minősége, a szülők vagy éppen a gyermekek sorsának alakulása, az otthoni problémák rendezésétől való elszakadás mind kockázati tényező a katona lelkiállapotában. E kockázati tényezőket természetesen minimalizálni kell.

Az első láncszem

Amikortól hazánk a NATO tagja lett, s fokozatosan gyakorlattá vált katonáink hosszabb missziós szolgálata, a személyügyi főnökség egyre nagyobb hangsúlyt helyezett a külszolgálaton levő bajtársaink családjainak támogatására. A gyakorlati megvalósítás egyik első láncszemévé került sor 2008-ban az MH 5. Bocskai István Lövészdandárnál egy humántámogató rendszer kialakítására és működtetésére. A rendszerben – amelyhez külföldi, főként amerikai példák is mintául szolgáltak – közvetlenül a dandár parancsnokának felügyelete alatt kaptak feladatot a különböző szintű szervezetek és személyek: alegységparancsnokok, a szakszolgálatok (személyügyi, pénzügyi referatúra, jogi és igazgatási szolgálat, lakhatással és rekreációval foglalkozó részleg, egészségügyi szolgálat, pszichológus, lelkeszi szolgálat, kommunikációs részleg), 2009-től pedig a rendszer által kiérlelt, integrált feladatokat ellátó iroda (Humánszolgáltató, Tá-

jékoztató és Családtámogató Iroda), valamint az önkéntes segítők. Természetesen külső együttműködőkre is támaszkodott/támaszkodik a rendszer: munkaügyi központok, az önkormányzatok polgármesteri hivatalai, különböző hatóságok, gyermekintézmények, családsegítő központok, családsegítéssel foglalkozó civil szervezetek, oktatási intézmények, nyugdíjas- és sportegyesületek jelentik a kapcsolatrendszert, amelyet a maga sokszínűségében és gazdagságában folyamatosan ápolni kell megyei, megyeszékhelyi és kisebb települési szinteken egyaránt.

A humántámogató rendszer azóta is működik, része a dandár vezetési struktúrájának.

Kezdeti lépések

Először egy alapvetés segíthet megérteni a humántámogató rendszer és a gyakorlati megvalósítás jó részét feladatul kapó szolgáltató iroda működését. Az iroda a dandárnál szolgáló katonaállomány tagjainak és természetesen az itt dolgozó közalkalmazottaknak nyújtja szolgáltatásait. Középpontban maga a katona áll, mellette – mint célcsoport – annak családja olyan mértékben, ahogy azt sikerül a gondoskodási körbe bevonni még a külszolgálatra történő indulás előtt. Az első lépések egyikeként tudatosítani kellett, hogy a dandár működtet egy ilyen irodát, „mire jó” az, valamint ösztönözni kellett a katonákat, hogy vegyék is igénybe a nyújtott szolgáltatásokat. Ezeket a célokat kis részben „kényszerpályán” értük el. Az egyéneket érintő legkülönbözőbb

igényeket, kéréseket (a szolgálattal kapcsolatosakat kivéve) az irodában lehet elintézni: ott van mód munkáltatói jövedelemigazolást kérni, a gyermekelhelyezési gondokat jelezni, tanácsokat és segítséget kérni és kapni. Ez a rendszer egyébként nemcsak azért bizonyult hatékonynak, mert a katona az ilyen esetek alkalmával megismeri az irodát, tájékoztatókat kap az ott igénybe vehető lehetőségekről, hanem mert ez a megoldás jótékonyan hat a dandár belső rendjére is: nem a katona „vándorol” ügyes-bajos dolgával, hanem a papír. Ugyancsak a megismertetést szolgálták/szolgálják a dandár honlapján, hírleveleiben, a vizuális tájékoztatókon közölt figyelemfelhívások, cikkek (feladataink közé tartozik egyébként, hogy külszolgálat idején információval lássuk el a családokat az ottani eseményekről). Ide sorolhatók a szóbeli tájékoztatások, az iroda ismertségét és a szolgáltatások minőségét firtató felmérések, de nem hanyagolhatók el ebből a szempontból az iroda által szervezett különböző programokon szerzett tapasztalatok, no meg a sajtóhagyomány útján terjedő hírek sem. Felmérésünk (2012. március) igazolta, hogy katonáink döntő többsége (88,3%) tud az irodáról, kétharmaduk (67,4%) már igénybe is vette valamilyen szolgáltatását, s a lehetőségekkel élők 73,9%-a elégedett is volt azokkal.

Az iroda szolgáltatásai

A dandár kötelékében szolgálatot teljesítők az alább felsorolt ügyekben fordulnak irodánkhoz: szolgálati viszonyral összefüggő igazolások; tájékoztatás adózási, banki ügyekben; lakhatási ügyek; felvilágosítás és ügyintézés segéllyel, illetményelőleggel, nyugdíj- és egészségpénztári ügyekkel kapcsolatban; segítségkérés magasabb iskolai végzettség, illetve civil életben is hasznosítható képzettség megszerzéséhez; életvezetési problémák megoldása; segítségnyújtás a civil életbe történő visszailleszkedéshez; tanácsadás, il-

Az iroda munkatársai a családtagokat tájékoztatják

letve annak megszervezése lelki problémák esetén; szabadidős programokra jelentkezés; szolgáltatásokra és vásárlásokra kedvezményt nyújtó kártyánk átvétele; egyéb egyéni problémák megoldása.

A katonák családjai által igényelt leggyakoribb szolgáltatások: információ a missziók aktuális híreiről, élő műholdas kapcsolat létesítése a külszolgálaton levő hozzátartozóval; problémakezelés és segítségnyújtás az itthon maradt családtagok részére; segítségnyújtás a család polgári jogi ügyeiben; közreműködés a családtagok munkahelykeresésében; közreműködés óvodai és bölcsődei férőhelyek biztosításában; közreműködés családi otthonok elemi kárainak enyhítésében; speciális helyzetek kezelése, segítségnyújtás rendkívüli eseményekkor; visszailleszkedési folyamat segítése misszió után; családi szabadidős programok szervezése.

A család mindenekelőtt

Folyamatos törekvésünk, hogy megszólítsuk, hívjuk, várjuk a családtagokat az általunk rendezett eseményekre, hiszen az a család veszi majd bizalommal igénybe a hozzátartozó külszolgálat idején is az iroda segítségét, amelyik már korábban is kapcsolatba került vele, amelynek tagjai megtapasztalták, hogy az itt dolgozó munkatársak kellő empátiával kezelik problémáikat. A családtagokkal történő zökkenőmentes kapcsolattartás érdekében alakította ki dandárunk parancsnoksága az iroda helyiségét is, ahová minden beléptetési ceremónia nélkül, közvetlenül az utcáról, akadálymentesen juthatnak be az érdeklődők. A helyiség kialakítása lehetővé teszi az egyéni (és családi) problémák diszkrét körülmények közötti megbeszélését, a csoportos foglalkozásokat, a külszolgálaton lévőkkel műholdas kapcsolat létesítését, az internetezést és nem utolsósorban a gyerekek foglalkoztatását. A családok külszolgálat előtti és közbeni tájékoztatását a családi napok rendszere segíti. Ezen az eseményeken együtt vesz

Óvodások a csapatmúzeumban

részt a katona és a családja. Az érintett és családtagjai részletes tájékoztatást kapnak a közelgő misszióról, a közben előforduló fizikai és lelki nehézségek kezeléséről, a családnak az iroda által biztosított tájékoztatási lehetőségekről és konkrét gyakorlati segítségről. A misszióba készülők önkéntes alapon adatlapot tölthetnek ki a hozzátartozók elérhetőségéről, valamint meghatalmazást arra vonatkozóan, hogy bizonyos ügyekben a megjelölt családtagok intézkedni tudjanak távollétük alatt. Míg a felnőttek különböző előadásokon vesznek részt a családi nap keretében, a résztvevők gyermekei számára színes programokat (játsszóház, kézműves foglalkozások stb.) biztosítanak az iroda munkatársai.

A dandár a misszió ideje alatt újabb családi napon látja vendégül a külszolgálaton lévők hozzátartozóit, amikor is a jelenlévők élő kapcsolat útján tájékozódhatnak a kinti helyzetről és eseményekről, valamint szaksegítségét kapnak a visszatérők lelki problémáinak kezelésére, a visszailleszkedés segítésére.

Szabadidős programok

Irodánk a lehetőségek szerint szabadidős programokra is invitálja a családokat. Ilyenek a katonacsaládok központi találkozóira szervezett utak, hosszúra nyúlt gyakorlat helyszínére történő családutaztatás, a kirándulások, a dandár nyílt rendezvényeire történő meghívás (László napi ünnep, a misszióba vonulók búcsúztatása, visszafogadási ünnep), gyermekrendezvények (farsang, húsvéti készülődés, anyák napja, gyermekrajz- és egyéb pályázatok, gyermeknap, Mikulás-ünnepség, karácsonyi készülődés). A családok

nyári gyermekelhelyezési gondjain segítenek a kéttornusos, élménydús nyári gyermektáboraink, szakképzett pedagógusok közreműködésével.

Fontos az egyéni problémakezelés

Irodánk munkatársainak ügyfélfogadási idejét zömmel az egyéni problémákkal történő foglalkozás tölti ki. Sajnos egyre több katonacsalád kerül nehéz helyzetbe egy munkahelyvesztéssel, az alérlet megszűnésével, közműdíj- és hitelhátralék-problémák miatt. Az érintettek jórészt maguk tárják elénk nehézségeiket, de már egyre több esetben az alegységeknél működő családtámogató „sejtek” hívják fel az ilyen problémákkal küzdőkre a figyelmet. (Ezek önkéntes segítők, akiket egy képzésen készítettünk fel feladataikra, s később is találkozunk velük a módszerek pontosítása, az eredményesség értékelése céljából.) Az ilyen esetekben természetesen véges az iroda eszköztára, ám ha javaslatainkat kiegészítjük a parancsnoki hatáskörben meghozható döntésekkel, legtöbbször egy-egy lépéssel közelebb jutunk a problémák megoldásához vagy enyhítéséhez. Amikor szükséges, adományokat kérünk, kapunk és továbbítunk a rászoruló családoknak. A segítségi folyamatok révén pedig szinte napi kapcsolatban vagyunk a települések intézményeivel, a hatóságokkal, a közműszolgáltatókkal és a civil szervezetekkel. Azt mondják, ahány ember, annyiféle ügy. Ez így is van, s ez adja a munkánk szépségét. A hozzánk forduló bizalmáért természetesen nap mint nap újra meg kell küzdenünk, hiszen ez egy hátsó ország, ahová katonáink bármikor, bármilyen ügyben fordulhatnak. Tapasztalatainkat időnként megbeszéljük, megosztjuk testvér humánszolgáltató irodánkkal, a szintén dandárunkhoz tartozó hódmezővásárhelyivel. Reméljük, több alakulatnál létesítenek majd hasonlót. Nekik is szívesen segítünk, mint ahogy szívesen tanulunk is majd tőlük.

Déginé Bulyáki Edit ka.

(a Humánszolgáltató, Tájékoztató és Családtámogató Iroda részlegvezetője)

Fotó: Révészné dr. Markovics Zita

A KABDEBON-LEGENDA

Csak ülök és hallgatok... Nézem beszélgetőpartnereimet, és közben az egymást követő történetek áradata szinte magával ragad – nem lehet nem figyelni. Az ember szinte maga is ott van a múltban s jelenben, egygyé válik az egyszer komoly, ám máskor vicces emlékekkel és történetekkel. Beszélgetőtársaim egy aktív szolgálatát befejezett őrnagy, egy zászlós és egy őrmester. Ennyit a száraz tényekről, a történet meséshetne bárhol és bármikor. Mi bennük az érdekes, mi köti össze őket? Az, hogy ők egy családot, egészen pontosan katonacsaládot alkotnak, és így már más értelmet nyer történetük.

Kabdebon András és családja. Ha valaki a '80-as, '90-es években Szolnokon, a hajdani „Kiliánon” tanult, akkor erre a névre bizonyára felkapja a fejét. Generációkat nevelt, oktató, tanított András. Tisztek és tiszthelyettesek százai kerültek ki a keze alól és kezdték meg a szolgálatukat a légierő valamelyik bázisán, útravalóként tarsolyukban mindazzal a humánummal, szaktudással és egyenes jellemmel, amelyet az őrnagy több-kevesebb sikerrel beléjük plántált. Fiatalos, bőbeszédű és ami az egyik legfontosabb, vidám, mosolygós ember ül velem szemben.

Miért került Szolnokra egy borsodi kis faluból, Boldváról? Nagy múltú település, hiszen az első írásos emlékek 1170-ből származnak, és itt született magyarságunk legrégebbi összefüggő magyar nyelvemléke, a Halotti beszéd is. Saját bevalása szerint táncolni szeretett volna és focizni. A katonasághoz annyi köze volt, hogy a nagypapa tartalékos tisztként szolgált a 2. magyar hadseregben a második világháború idején, majd az egység tragédiája után a Don-kanyarból gyalogosan jött haza.

András nem igazán akart katona lenni. Mindig is humán beállítottságú ember volt, de végül úgy hozta a sors, hogy repülő-műszaki szakember, oktató és katona lett belőle. Ahogy mondja, az ő alapelve mindig is a „gyere utánam” volt, és ma

is az. Nem szereti, ha egy parancsnok nem ezen alapelve szerint él és vezet. A beszélgetés során szinte csapongunk a történetek között, olyan érzésem van, mintha időutazáson lennénk. A múlt, a jelen és az elképzelt jövő váltakozik rendszeres időközönként. Próbálok követni és lejegyezni a gondolatokat, hiszen a tapasztalat, amit András közread, mindenkinek hasznos lehet a szolgálat során.

Szolnokon ragadt. Szereti ezt a várost. Mind a mai napig megcsodálja a település szépségeit, épületeit, amelyek képesek megfogni őt érzelmileg. Művész családból származik, felmenői között akad grafikus, néptáncos, fazekas, zenész.

Így az is érdekes, hogy a kisebbik fiú, Kabdebon Szabolcs őrmester végzettségét tekintve vízgazdálkodási technikus, ami ugyan első hallásra messze van a humán pályáktól, de azt is tudni kell, hogy néptáncoktató és maga is aktívan táncol. Családja meglepve fogadta a hírt, hogy katona akar lenni. A sikeres felvételi után Szabolcs lövész szakra került, és csak a tényleges szakosodáskor döntött úgy, hogy mégis inkább édesapja nyomdokait követve repülő-műszaki szeretne lenni. Felmerülhet a kérdés: vajon mennyire jelent előnyt az, ha valakinek az apja komoly beosztásban szolgál egy helyőrségben, ahova a gyerek kerül. Szabolcs elmondta, hogy soha semmilyen különleges bánásmódot nem szeretett volna kapni, és az apja is ennek megfelelően cselekedett; tanácsaival, személyes példamutatásával és nem befolyásával segítette fiát a katonává válás rögzös, kihívásokkal és örömmel teli útján. Szabolcs úgy érzi, hogy amit eddig elért, azt saját munkájának köszönheti. Ezután is szeretne ebben a szellemben élni, pályáját folytatva dolgozni, megfelelni a mai kor katonájával szemben támasztott kihívásoknak.

A Kabdebon család élete a honvédséghez kötődik

Kabdebon őrmester határozott, magabiztos fellépésű katona. Beszélgetésünk során is számtalan alkalommal szóba kerül a néptánc. Szabolcs jelentkezett a Magyar Honvédség „Lehet egy csillaggal több?” tehetségkutató versenyére, és nagyon bízik abban, hogy sikere lesz majd táncbemutatójával, melyet teljes egészében saját koreográfiája alapján állított össze. Beszélgetésünk közben Szabolcs feláll, majd udvariasan engedélyt kér távozni; sietnie kell, mert táncpróbája van. Mint elmondta, a szolgálaton kívül ez az ami leköti, ami kitölti az életét, egy olyan hobbi, amely karbantartja a fizikumot, ápolja a szellemet és nem utolsósorban – választott pályájához hasonlóan – tele van kihívásokkal. Az, hogy örömmel megy a laktanyába és élvezzi a katonalét minden pillanatát, a kollégáinak köszönhető, akik igazi emberi és bajtársi hangulatot visznek a mindennapokba. Tudja, érzi, hogy mindenkor számíthat rájuk és ők is számíthatnak rá bármikor, jóbanrosszan.

Szabolcsra szemmel láthatóan büszké a szülei. Közben a család-

Szabolcs néptáncoktató, és maga is aktívan táncol

tagok elmesélik: náluk bevett szokás, hogy minden fontos dolgot közösen megbeszélnek. Akkor történhet meg valami, ha azt az egész család számára elfogadható módon átbeszélték, és a kompromisszumok mindenki számára elfogadhatók.

Most essen szó arról, aki mindeddig csendben, de végig mosolyogva hallgatta végig a történeteket, anekdotákat, Kabdebonné Szilviről. Nézi a férjét és a fiát. Próbálok elképzelni azokat a mindennapokat, melyek során biztosítja a család számára a sokszor emlegetett biztos hátteret. Teszi mindezt úgy, hogy közben a repülőtéren szolgál ő is, zászlósi rendfokozatban. Olykor az az érzésem, hogy szinte lehetetlen dolgot visz véghez. Családanya, katona, dolgozó nő egyben – és ehhez, úgy gondolom, túl sok mindent nem is kell hozzátenni. Csendben, de annál nagyobb örömmel és büszkeséggel teszi a dolgát, legyen az vacsorafőzés a konyhában vagy akár segítségnyújtás a gáton, az árvízi védekezés során. Szabadidejében kedvenc időtöltésének, a labdarúgásnak hódol. Mint elmondja, így, minden feladattal, teendővel együtt teljes az élete.

Hazafelé a kocsiban próbálok felidézni a hallott történeteket, a beszélgetés apró mozzanatait, hogy minél valóságosabban tudjam megjeleníteni azt, amit a „Legendával”, a Kabdebon családdal való beszélgetés során éreztem. Meséltek önmagukról, a munkáról, a szolgálatról, a hétvégi telekről, Szolnokról, a történelemről és sok minden másról. Kavarognak bennem a gondolatok. Bizonyára számos kérdés lehetett volna még feltenni, amely közelebb vitt volna egy mai katonacsalád portréjának megrajzolásához. Úgy érzem, hogy autodidakta újságíróként is sikerült valamelyest láttatnom, milyen is egy igazi katonacsalád, melynek élete sokak számára követendő példa lehet. Talán sikerült bemutatnom, hogy a követendő régi értékek még nem haltak ki, hogy a példamutatás, a stabil családi háttér, az egymásra figyelés, az őszinte szeretet milyen boldoggá is varázsolhatja a szürke hétköznapiakat.

Tóth László főtörzsászlós

GRATULÁLUNK!

2012. március 29-én látta meg a napvilágot *Bogya Julianna*. Az apuka Bogya Sándor Mihály törzsászlós, az MH KPTSZI vezénylőzászlósa. Julianna 3550 gramm súllyal és 57 centiméterrel született.

Bogya Julianna a szüleivel

Gyűrűsi Petra Panna 2012. április 12-én, 3800 grammal és 56 centivel született. A boldog apuka Gyűrűsi Gábor főtörzsőrmester, ruházati anyagraktár-vezető. A kislány 3800 grammal és 56 centivel jött a világra.

Gyűrűsi Petra Panna édesapjával

JÁTSSZON ÉS NYERJEN!

1. Horthy István pilóta volt a II. világháború során, hány harci bevetésen vett részt, mielőtt lelőtték?
2. Hunyadi János hadvezér, a Magyar Királyság kormányzója a törökök sorscsapása volt, hány csatát vezetett?
3. Mi a neve a NATO két legfelsőbb szintű parancsnokságának?
4. Hány csoportfőnöksége van a Honvéd Vezérkarnak?
5. A 86-os Erőpróba című cikkben melyik zeneszerző életéről kellett tesztlapot kitöltenie az állományoknak?

Küldje be az altishti@hm.gov.hu címre a választ (a levélben tüntesse fel a nevét, rendfokozatát, beosztását és alakulatát). A helyes megfejtők között öt Zrínyi-könyvet sorsolunk ki. A nyereményeket az alakulatokhoz postázzuk ki.

A 2012/2. számban közölt rejtvény helyes megfejtése:

1. 1925
2. 1936
3. 2011. szeptember 13.
4. 28
5. altishti szurony vagy Kéri Kálmán-tőr

A nyertesek névsorát következő számunkban közöljük.
Bogya Sándor Mihály törzsászlós

PÜNKÖSD – A TÜZES ÜNNEP

Javarészt csak világi közegben forgolódo embernek ma már talán nem is igen jutna eszébe, hogy pünkösdre mint születésnapra gondoljon, holott a keresztény közösségek ezt a napot idestova kétezer esztendeje pontosan az „egyház születésnapjaként” ünneplik. Hogy mi történt azon a bizonyos húsvét utáni ötvenedik – erre utal az ünnep eredeti, görög neve is: Pentekoszté, azaz ötven – napon? A Biblia meglehetősen szűkszavúan tudósít az eseményekről, egyvalami azonban kétségtelenül biztos: annak a napnak a sorsdöntő jelentőségű eseményei hatására a keresztben kivégzett Názáreti Jézus követőinek egy maroknyi, demoralizált csoportjából félelmet nem ismerő, a hitükért, az általuk megtapasztalt igazságért az életüket is feláldozni kész tanítványok váltak. Az eredmény pedig magáért beszél: pár év leforgása alatt a mediterrán világ vallási térképét teljesen átrajzolta az újszülött keresztény egyház. A következőkben ennek az első pünkösdvasárnapnak – melynek a leírását az Apostolok Cselekedetei könyvének a 2. fejezetében találjuk meg – a jelentőségét szeretném megvilágítani néhány sajátos gondolattal.

A PARAKLÉTOSZ ÉRKEZÉSE

A Názáreti Jézus, aki nagyon is tisztában volt az esendő emberi természettel, a tanítványait tudatosan is megpróbálta felkészíteni a halála után rájuk váró eseményekre. Többször is megígérte nekik, hogy majd akkor, amikor már nem lesz többé köztük testben a földön, el fogja küldeni nekik a Pártfogót és Vigasztalót (görögül: Paraklétosz), az Igazság Lelkét, aki majd támogatja és átvezeti őket a nehézségeken, és feltárja előttük a teljes igazságot. Ez az ígélet teljesedett be a pünkösd eseménysorozatban, és ez az, amit pünkösd vasárnapján világszerte ünnepelnek a keresztény gyülekezetek: ezt a leírhatatlan isteni csodát, amit a hagyomány a Szentlélek kiadásának nevez. Az Isten Szent Lelkének, a Paraklétosznak a megérkezését. A tanítványokat lángnyelvek és szélvihar formájában a Szentlélek ragadta meg, ők pedig a soha nem látott erőt, hatalmat és teljességet befogadva egy csapás-

ra elvesztették a félelmüket. Félni ugyanis csak az fél, aki egyedül érzi magát – ők viszont többé már nem voltak egyedül. Az egyház, az Isten Lelke által teremtett közösség tagjaivá váltak.

A SZABADSÁG JELKÉPEI

Egy angolszász teológus a pünkösdről mint a végtelen isteni képzelőerő páratlan kifejeződéséről beszélt – ezt egy nagyon termékeny gondolatnak tartom. Ebben az esetben ugyanis a Szentlélekkel való találkozás nem más, mint a világban szabadjára eresztett isteni képzelőerő, valamint az ebből fakadó erők mentén kibontakozó felszabadító, gyógyító átalakulás megtapasztalása.

Szélvihar...

A szél az inspiráció jelképes forrása, amelyről János evangéliumában ezt olvassuk: „arra fúj, amerre akar, hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön és hova megy”. Ez arra figyelmeztet minket, hogy a Szentlélek valóban a szabadság lelke, és az eljövételét nem tudjuk manipulálni. Pünkösdkor abban a bizonyos szobában összegyülekező tanítványoknak fogalmuk sem volt, hogy

mi fog velük történni. Csak annyit tudtak, hogy Jézus meghagyta nekik, menjenek Jeruzsálembe, és várjanak a megígért Pártfogó eljövételére. Ők pedig engedelmeskedtek. Ez az egyetlen erényük: hogy engedelmeskedtek, vártak, és talán megtették a megfelelő spirituális előkészületeket, csendben voltak – ezzel pedig számunkra is kijelölték az utat. Mi sem tudjuk a Szentlélek megidézni, Isten üdvtörténeti munkáját siettetni, mert az egyedül az Isten szuverén döntésének a következménye – de tudunk csendben várni és imádkozni, és elkezdhetünk felkészülni a találkozásra, nekiláthatunk eltakarítani az útból a saját locsogó és zajos, zavaros emberi képzeletünket.

...és lángnyelvek

A másik kép a lángnyelvek – egy nagyon ősi szimbólum az Istennek a világban való jelenlétére. Gondoljunk csak a zsidók sivatagi vándorlását éjszaka segítő tűzoszlopra, vagy az égő csipkebokorra. Most viszont arra emlékezünk és azt ünnepeljük, hogy míg ez a szent láng az Ószövetségben csak bizonyos alkalmakkor bukkant fel, addig pünkösdkor az Isten úgy döntött, hogy *tartósan* belénk költözik, tekintet nélkül nemre, népcsoportra vagy nyelvre, mindannyiunknak és mindannyiunkon keresztül beszélni fog. A tűz ugyanakkor a megtisztulás és a megtisztítás jelképe is, ami felégeti és elemészteti azt, ami zavaros és szennyes az emberi tudatban. Továbbá a tűz a szenvedély szimbóluma is, mert valódi, mély szenved-

dély nélkül soha még egyetlenegy igazán nagy tettet sem hajtottak végre. Az evangélium megtisztító és újjáteremtő tüze pedig szenvedélyesen terjed, akár egy erdőtűz, pillanatok alatt, fáról fára. De a tűz táplálásához fűtőanyagra van szükség, ez a fűtőanyag pedig az emberi szív és lélek, amit meg kell nyitni, hogy befogadhassa az újjászülő lángokat. Nem a tűz megszerzésére kell áhítoznunk, nem arra kell gondolnunk, hogy hogyan hozzuk le a szent tüzet az égből, nem! Nekünk pont nem a megszerzés, hanem az elengedés a feladatunk; le kell engednünk lelki zsilipeinket, és el kell engednünk a görcsösen szorított emberi képeinket és képzeletünket. A tűz meg majd teszi a maga dolgát, nekünk csak hagyunk kell, hogy az Isten szabadjára engedett képzelőereje helyettünk is elképzelje és átformálja a világot.

És ha ez a tűz egyszer belénk költözött, akkor onnantól fogva nekünk már csak egy feladatunk van: mint minden tüzet, ezt is őrizni és táplálni kell. Ez pedig valójában hitkérdés, a szó legnemesebb értelmében. Hit abban, hogy a teremtő isteni képzelőerő egy sokkal szebb, jobb és élhetőbb világot tud elképzelni nekünk, mint amiről a mi kicsiny, szűkös és szegényes, darabokra szakadt és irányt vesztett emberi képzeletünk valaha is álmodni merne. Ez a hit támadt fel pünkösdkor a Szentlélek kiadásával, és ebben a hitben értették meg a tanítványok azt is, hogy a Szentlélek nem azért töltötte be őket, hogy ettől ők jobban érezzék magukat, hanem hogy megnyissa és odafordítsa őket egymás felé. Ezért ruházta fel őket mennyei erővel – erővel a tanúságtételre, a szolgálatra és a szeretetre. Egymásért, a végre valós alapokon álló közösségért.

Nánai László Endre százados,
evangélikus táborigazgató

RETRO HUMOR (Tréfa, ahogy elődeink megélték)

Kiskocsmában

Vendég (dühösen): „Pincér, egy katonagombot találtam a gulyásban.”

Pincér (flegmálva): „Sebaj kérem, majd hadigulyásnak fogom felszámítani.”

Rossz állomány

Altiszt: „Csupa tanár, műépítész, író, zeneszerző – a fenébe is, hát nincs az egész században egyetlen intelligens embere sem?! Cipészre van szükségem!”

Az Altishti Ujság 1915. március 15-i és 1916. augusztus 15-i számainak tréfiáiból válogatta dr. Murinkó Attila mk. alezredes.

NAPI HUMOR (és ahogy mi megéljük)

Orvosnál

– Gratulálok, százados úr! – mondja az orvos.

– Mihez?

– Kitűnő állapotban van a szíve!

– Ugye?!

– Látszik, hogy ritkán használja!

Tereptan

– Katona! Ha balra van nyugat, jobbra pedig kelet, akkor mi van a háta mögött?

– Jelentem, a hátizsákom...

Szakmai ártalom

Az avatást követően Kovács őrmester a szülővárosába hazaérkezve a szüleiével sétál a parkban. Séta közben feltűnően bámulni kezd három velük szemben közeledő fiatal lányt, majd ahogy elhaladnak mellettük, utánuk fordul, mire az anyuka meghatódva mondja a férjének: – Látod, hogy nő a fiunk, Béla! Már a lányok után forgolódik.

Mire megszólal az őrmester a fejét csóválva:

– A jobb szélső nem tartott lépést.

Hoppá

A főkezető rászól a biztonsági őrre, mert az öreg ismét jó néhány percet késett a szolgálatból.

– Pista bácsi! Vegye tudomásul, hogy a bankban a pontosság ugyanolyan fontos, mint... mint a katonaságnál! Volt maga katona? – Igen kérem, voltam.

– Na, és mit mondott magának az ügyeletes tiszt, amikor késve ment be a laktanyába?

– Azt, hogy „Alezredes úr, jelentem, a zászlóalj felsorakozott...”

Berek Zsolt törzsszászlós

A DOHÁNYZÁS KÁROS MELLÉKHATÁSAI

– Főtörzsőrmester úr jelentem, leégett a kuplung!

– Maga barom! Nem megmondtam, hogy ne dohányozzanak az autóban?!

Egyed Zoltán
szakaszvezető rajza

ZENE NÉLKÜL MIT ÉREK ÉN?

Beszélgetés Ruszev-Pencsev Krisztián törzsőrmesterrel a hivatás, a zene és a család kapcsolatáról

Ruszev-Pencsev Krisztián törzsőrmester

– Nehéz helyzetben vagyok. Ismerve Ruszev-Pencsev Krisztián törzsőrmestert, végtelen lehetőségük van a beszélgetés témáinak. Nos, csapjunk a húrok közé és kezdjük talán a Mesterséges Érzelem zenekarral.

– Valóban sok minden érdekel, de a kérdésnél maradva, legyen téma a zenekarom. Életem során rendszeresen értek meglepetések, de talán egyik sem volt addig a pontig olyan meghatározó, mint amikor megkerestek egy éppen alakulóban lévő zenekar tagjai azzal a kérdéssel, hogy lennék-e a csapat énekesei! Idestova öt esztendővel ezelőtt, 2007. április 1-jén megszületett a Mesterséges Érzelem. Pár hónap elteltével jött az első nyilvános szereplés, amit azóta számtalan fesztiválon, motorostalálkozón és rockklubban abszolvált koncert követett. Mint minden csapat életében, nálunk is voltak tagcserék, de azt hiszem, bátran mondhatom, hogy a jelenlegi felállítás a legideálisabb, hiszen mindenki beleteszi a tőle telhető legtöbbet és legjobbat. A dobok mögött Vass Zoltán (Zoy) ül, aki híres arról, hogy megvan benne a megfelelő erő ahhoz, hogy egy akusztikus hangszert igazán

szépen megszólaltasson. Basszusgitárnál a főnökként emlegetett Göndöcs Viktor (Viking), aki talán legaktívabban szervezi a koncerteket és terelget minket közös utunkon. A leghiggadtabb tag Boczor Ervin (Boczi), a formáció ritmusgitárosa. Palkó Richárd (Palesz) a szólógitárosunk, aki napi több órát tölt gyakorlással, hogy a lehető legponosabban játszhasa a dallamokat.

– Ahogy beszélsz a zenésztársaidról, úgy érzem, az április elseji megalakulás nem tekinthető mókának, tréfának, sokkal inkább komoly elszántságot mutattok fel. Hogyan tudnád behatárolni zenei világotokat?

– Nehéz helyzetben vagyok, amikor megkérdezik, hogy milyen stílust is játszunk. Öt teljesen különböző ember: két vasutas, mentőápoló sofőr, tanuló és – az én esetemben – katona, akiket egyetlen fontos dolog köt össze: a zene. Zenélés, mely során önmagunkat, tapasztalatainkat, érzéseinket fejezzük ki. Ezt nem lehet egyetlen sablonra ráhúzni, tartalom, mondanivaló alapján változó, olykor táncolós, olykor zúzós-dallamos rockzene! Talán a

legegyszerűbb válasz, hogy hallgassák meg a zenéinket és döntsék el a hallgatók, hogy mit játszunk.

– Katonaként előfordul, hogy rövidebb-hosszabb ideig nem tartózkodsz itthon. A rajongói tábor hogyan viseli el, ha például külszolgálati misszióban vagy?

– Hiányolják a személyes találkozást, a koncerteket, de mindenképpen megértőek! Külszolgálatom alatt is sok üzenetet, e-mailt kaptam azzal a kérdéssel, mikor érek haza, mikor lesz ismét hallható élőben a Mesterséges Érzelem. Mindenkit megnyugtattam, hogy „egyszer csak...”

– Nem véletlenül kérdezem ezt. Hiszen 2011-ben együtt szolgáltunk az EUFOR-misszióban. Nem volt olyan nemzeti ünnepünk, s a hírnévnek köszönhetően később nemzetközi ünnep sem, ahol ne léptél volna fel a gitárral, vagy ne bizonyítottad volna énektudásodat.

– Anyaalakulatomnál, az MH 64. Boconádi Szabó József Logisztikai Ezrednél a híradószakaszban

A „banda”: a Mesterséges Érzelem

A boldogító igen kimondása után

relállomás-parancsnokként szolgállok. Beosztásom mellett aktívan részt veszek különböző rendezvényeken, ilyen például az évente megrendezett Mikulás-ünnepség, ahol én vagyok a gitáros krampusz. A honvédség kötelékében eltöltött nyolc év után úgy éreztem, hogy ideje missziós élményekkel is gyarapítani tapasztalataimat. 2011. január 11-én utaztam ki Szarajevóba az EUFOR 8. váltásával mint szállítójá-parancsnok. Feladatomból volt többek között a misszió személyszállítási feladatainak koordinálása, logisztikai biztosítása. Már a felkészítés alatt többen megkérdezték, én vagyok-e a Mesterséges Érzelem énekes, mert hasonlítok rá. Találkoztam olyan katonákkal is, akik több koncertünkön is részt vettek. Bosznia-Hercegovina hegyei közt elterülő táborunkban az estéket Badar Viktor őrmesterrel gitározással, beszélgetéssel töltöttük. A zenének köszönhetően idővel egyre többen csatlakoztak a rendszeressé vált „napirendi ponthoz”. Így lehetőségem nyílt megismerni barátaimat, dr. Kun József és Oláh Emil alezredeseket, valamint a népdalokat csodálatosan megszólaltató Néma Marianna szakaszvezetőt. Hamar eljutott a vezetőséghez a hír, miként tesszük kellemesebbé az időt. Ennek köszönhetően a saját névnap, születésnap és nemzeti ünnepeinken kívül többször zenéltünk az EUFOR parancsnokának, parancsnokhelyettesének. Eljött a nap, amikor éppen a búcsúbulira készültünk

a SpoonMachine (*Kanálgép – A szerző*) rögtönzött helyi zenekarral, mikor a feleségem felhívott és közölte, hogy a szülőszoba felé tart. Leírni is nehéz, átélni pedig hihetetlen érzés volt, amin akkor keresztülmentem. A feszültséget és a tehetetlenséget barátaim igyekeztek enyhíteni, míg hajnal három órakor felsírt a kislányom. Így büszke apaként térhettem haza.

– Igen, én is jól emlékszem azokra a napokra. Sokan gondoltunk rá, ott a Butmir táborban, hogy feleséged távolléted ellenére is jól helyt tudjon állni itthon. Ha jól emlékszem rá, a párod is hivatásos katonna. Ki a főnök otthon? Mert a laktanyában ez egyértelmű!

– Erre teljesen egyértelmű a válasz: Ruszev-Pencsev Mia, a kislányunk! Feleségem Ruszev-Pencsevné Huth Ildikó hivatásos főhadnagy, aki logisztikai tiszt az alakulatunknál; de otthon nem katonák, hanem család vagyunk: anya, apa és baba.

– És milyen a viszonyotok az alakulatnál, ahol együtt szolgáltok?

– Amíg a párom nem volt gyeden Miával, addig igyekeztünk a katonai érintkezés szabályait betartani. Legtöbbször csak ebédnél és munkaidő végeztével találkoztunk, közvetlen munkakapcsolatban nem álltunk.

– Visszatérve a zenéhez. Hogyan látod a zene, a munkád és a család kapcsolatát?

– Szeretem a hazámat, és büszke vagyok arra, hogy a Magyar Honvédség altisztje vagyok. Szívesen kamatoztatom zenei ismereteimet munkahelyemen, rendszeresen részt veszek különböző rendezvényeken. Amikor színpadon állok és mikrofonnal a kezemben a Mesterséges Érzelem dalait énekelem, akkor az emberek csak az énekest látják bennem, egyenruha nélkül. Ott nincsen alá-fölé rendeltség, csak a közönség, a zenekar és a zene. A családomat illetően szerencsés helyzetben vagyok. A feleségem támogat, és szere-

ti, amit csinállok. Teszi ezt mindazok ellenére, hogy heti két alkalommal próbálunk és rendszeresen koncertezünk. Stúdiómunkáknál pedig napokig távol vagyok.

– Milyen további céljaid, elképzeléseid vannak a zene terén? Rád is igaz a dalszövegben megfogalmazott „zene nélkül mit érek én” kérdés?

– Mi a cél? Talán ugyanaz, mint a horgásznak, mikor leül a tó mellé: kifogni az aranyhalat. Célunk, hogy minél több embernek ismerősen csengjen a zenekarunk neve. Terveink közt szerepel egy nagyobb költségvetésű videoklip elkészítése. Dolgozunk a következő, a harmadik lemez anyagán. Amint lehetőségeink engedik, szeretnénk segíteni rászorulóknak, beteg gyerekeknek. Körvonalazódik egy elérhetőnek tetsző jövő, de ehhez támogatókra lenne szükség. Számomra a család mellett a legfontosabb a zene. Tehát igen, mindenképpen igaz: a zene nélkül nem lenne teljes az életem.

– Következő misszió?

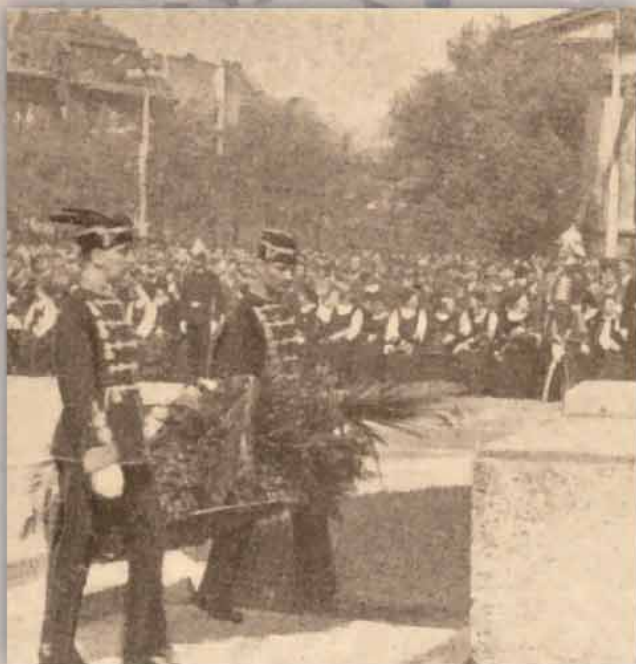
– Meggyőződése, hogy a missziós szolgálatot, aki csak teheti, mindenkinek ki kell próbálnia, főként annak, akinek még nincsen gyermeke, családja. Nekem már fontosabb látni a párommal kislányunk első lépéseit, hallani első szavait.

– Megértelek. Mít üzensz a Honvéd Altiszt Folyóirat olvasóinak, illetve a zenebarátoknak?

– Törekedjenek arra parancsnokként, hogy a beosztottaik felnézzenek rájuk, és mindezt ne a rendfokozatért tegyék. Én szerencsésnek mondhatom magam, mert olyan parancsnok segített tanácsaival és iránymutatásával altisztté válásom útján, Nevelős László őrnagy úr, akire a mai napig felnézek, akitől sokat tanultam. Ha felkeltettük valakinek a figyelmét, akkor sok szeretettel várjuk hivatalos honlapunkon (www.mestersegeserzelem.hu), ahol behallgathat dalainkba és megtalálhatja a koncertjeink listáját.

Murinkó Attila mk. alezredes

TÖRTÉNELMI VISSZAPILLANTÁS

A Hősök kövének a megkoszorúzása.

„Május utolsó vasárnapján, a Hősök napján országszerte kegyeletos ünnepséggel hódolt a magyarság a Haza védelmében hősi halált halt katonái emlékezetének.”
(Magyar Katonaujság 1941. május 31.)

A névadó hős.

A hősi halált halt vitéz Bertalan Árpád őrnagy, a m.kir. 1. honvéd ejtőernyős zászlóalj névadója (1941. június 1.)

Feladatra mindig készen!

Légteret figyelő magyar katonák 1915-ből.

A régóta várt megnyitó.

A Magyar Királyi Hadimúzeum ünnepélyes megnyitása 1937. május 29-én.